

Ordförande har ordet

Sommaren blev lång och mycket varm i våra nordliga breddgrader, men nu i slutet av oktober har hösten nått oss även i södra Sverige. Det blir shortsens av och raskt byte till långbyxor. I augusti hade vi en härlig tur med flotten som har blivit tradition för Taubesällskapet, hög stämning och trubaduren som överraskar oss med sång och gitarrspel i högsta klass.

Vi har haft han tidigare men denna gång överträffar han sig själv.

Den 10 oktober firade Taubesällskapet 30 – årsjubileum på Siriuspalatset.

Det blev en tillställning med härliga och förväntansfulla körsångare och två trubadörer som berättade om Everts liv och mycket mer, stämningen var på topp.

Men ? denna afton överträffade krögaren sig själv i det ädla yrket stjärnkock, för det var en fantastisk måltid vi blev serverade.

En sådan afton vill vi ha mer av. Vi är lite osäkra på om vi orkar med mer underhållning till våra medlemmar detta år.

Vi återkommer.

Har ni tänkt på att det bara är två månader till Jul och en vecka senare Nyårsafton. Det ställer stora krav på oss med allt som skall uträttas innan vi sätter oss ner och ser

Kalle Ankas julafton, för att därefter sätta oss till bords och njuta av bordets läckerheter, med familjen och slkten.

Veckan efter kommer Nyårsafton då vi träffar våra goda vänner för att fira in det nya året. Med detta vill jag säga.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

Önskar Taubesällskapet Er.

Karl-Erik Holm

Ordf

Rapport från Taubekören.

Det låter bra om kören!

Ja, jag vet att Gabriella har högre ambitioner och kämpar med detaljerna. Men faktum kvarstår; det låter bra om kören!

Vi är så att vi kan erbjuda en konsert på någon timma och ta fullt betalt för det utan att skämmas.

Synd bara att vi mest sjunger för oss själva, för Sällskapet och vid två konserter per år på Tuppen. Antalet konserter har drastiskt minskat. Det finns en efterfrågan hos publiken men uppenbarligen inte hos de som sitter på kassakistan. Faktum kvarstår i alla fall, vi behöver få in pengar för att kunna fortsätta.

Evert själv höll sig med *mesenater* (finare namn för sponsor), skeppsredare Sven Sallén [t.ex.](#) Är det manne så att det även idag skulle finnas någon/några personer/företag som skulle kunna stötta ekonomiskt mot att få namnet nämnt i samband med konserter? Någon/några som skulle kunna skjuta till, säg 15-20 000:- till en ljudanläggning. Med egen ljudanläggning ökar möjligheterna till engagemang även på mindre ställen som saknar sådana resurser. Bara en tanke.

Göran Eklund

Ur Everts många resor

Ett av de länder som kom att betyda mycket för Evert var Argentina i Sydamerika. Han vistades där under flera år i början av 1900-talet.

Där mötte han ett helt annat landskap än det svenska. Solen värmd gatorna, pampasens vidsträckta grässlätter bredde ut sig och hästar galopperade över marken. I Buenos Aires kunde han höra musik från kaféer och se människor dansa tango.

Han fascinerades av gauchos, de argentinska boskapsherdarna, och av deras fria liv på slätterna. De blev en viktig inspirationskälla till hans visor om Fritiof Andersson och livet långt borta från Sverige.

När Evert såg solen gå ner över pampas tänkte han på hur mycket det fanns att upptäcka i världen. Han började förstå att en resa inte bara handlade om att komma till en ny plats. Den handlade också om att se världen med nya ögon.

Italien – solen, havet och musiken

Evert Taube älskade också Medelhavets länder, inte minst Italien. Där mötte han ett landskap med varma vindar, olivträd, små hamnar och blått hav.

Han tyckte om människornas livsglädje och den musik som hördes på gator och torg. Han kunde sitta vid ett kafé, betrakta båtarna i hamnen och låta tankarna vandra.

Italien blev en viktig del av den värld som senare levde vidare i hans sånger. I hans visor finns ofta längtan efter kärlek, skönhet och ett liv där man tar vara på de ljusa stunderna.

När han tänkte på Sverige kunde han samtidigt sakna de svenska sommarkvällarna, de ljusa nätterna och doften av havet hemma vid västkusten.

Ju längre bort han reste, desto mer förstod han hur mycket hembygden betydde för honom.

Från resenär till visdiktare

När Evert återvände hem hade han samlat på sig ett helt förråd av minnen. Han hade sett stormiga hav, främmande städer, soliga landskap och människor från många olika delar av världen.

Men han hade också upptäckt något annat: att hans upplevelser kunde bli till musik.

Med gitarren i handen började han skriva visor om sjömän, äventyrare, kärlek och längtan. I sånger som *Fritiof och Carmencita* tog han med lyssnarna till Argentina, medan *Så skimrande var aldrig havet* förmedlade hans känsla för havets skönhet och kärlekens magi.

Genom musiken kunde han fortsätta resa, även när han satt hemma i Sverige. Den som lyssnade på hans visor kunde nästan känna den varma vinden från Sydamerika eller höra vågorna slå mot en båt i Medelhavet.

Här kommer bilder från vårt 30-årsjubileum

Poetens löksoppa

Hösten är en underbar tid (den också)!

En sak som jag gillar med hösten är att man kan laga lite rustik mat som man äter en ruggig kväll i skenet av några stearinljus.

I Jesper Taubes kokbok "Till bords med Evert Taube" hittar jag just en sådan myssoppa. Poetens löksoppa heter den och Jesper berättar att "Farfar var en stor soppvän. Han kunde själv ge kyparen förslag på soppor, skriva ner receptet på en servett och be kocken tillaga"

Poetens soppa är nog medelhavsmat men Jesper använder Westerbottenost. Norrland möter Medelhavet.

4 Portioner

5 medelstora gula lökar

1 msk olivolja

1 krm strösocker

2 dl vitt vin

1 l kalvbuljong

1 msk färsk timjan

½ tsk salt

1 krm svartpeppar